

6

ΑΓΕΤ Ηρακλής: «Πράσινες» είναι όλες οι μίζες!

ΜΕΤΑ τις διευκρινίσεις που έδωσε η διοίκηση της ΑΓΕΤ Ηρακλής, βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα πως όσες «μίζες» δόθηκαν από τη διοίκηση της τσιμεντοβιομηχανίας, δόθηκαν επί «Αλλαγής» και δεν έχουν καμιά σχέση με τα σκάνδαλα του Ιταλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος και φυσικά την ιδιωτικοποίηση της εταιρίας.

ΠΡΩΤΟΝ, ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της ΑΓΕΤ Ηρακλής, κ. Γεωργιάδης, απέδειξε ότι οι μίζες δόθηκαν από τις εταιρίες του Ομίλου Φερούτσι (ο οποίος ελέγχει την «Καλτσεστρούτσι», ιδιοκτήτρια μαζί με την Εθνική Τράπεζα της ΑΓΕΤ Ηρακλής), στο Ιταλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα το 1990, 1991 και στις αρχές του 1992 πριν την εξαγορά της ΑΓΕΤ Ηρακλής. Επομένως, δεν υπήρχε η τεχνική δυνατότητα συμμετοχής της ΑΓΕΤ Ηρακλής στο ιταλικό σκάνδαλο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, εταιρίες του Ομίλου Φερούτσι, υπχρεώθηκαν να καταβάλουν μίζα 2% στα ιταλικά πολιτικά κόμματα, στα πλαίσια της «οικονομικής» διαφθοράς που μαστίζει τη γειτονική χώρα. Ανάλογες μίζες κατέβαλαν όλες οι μεγάλες εταιρίες, όπως η «Φιάτ», η «Ιταλσιμέντι», ανταγωνιστής της «Καλτσεστρούτσι», στην προσπάθεια εξαγοράς της ΑΓΕΤ Ηρακλής. Επομένως, η «Καλτσεστρούτσι» και ο Όμιλος Φερούτσι δεν είναι τόσο κατηγορούμενοι όσο κατηγοροι ενός διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος που στηρίζεται στο αναγκαστικό «λάδωμα». Τα στελέχη της επιβεβαιώνουν τις αναγκαστικές εισφορές στο κομματικό ταμείο των σοσιαλιστών για να απαλλαγούν οριστικά από αυτές. Ο τρόπος λειτουργίας του ιταλικού πολιτικού συστήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ισχύει και στην Ελλάδα. Εκτός εάν το ΠΑΣΟΚ είναι έτοιμο να ομολογήσει ότι εφαρμόζει ακριβώς τις ίδιες μεθόδους με τους Ιταλούς σοσιαλιστές!

ΤΡΙΤΟΝ, με βάση τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο κ. Γεωργιάδης, την περίοδο 1989 – 1993 δεν έγινε μεγάλη χρήση των δαπανών χωρίς παραστατικά (3% επί του συνόλου των εξαγωγών). Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούσαν να φύγουν «μίζες» προς το Ιταλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα ή οποιονδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο χωρίς αυτό να φαίνεται στα λογιστικά βιβλία της ΑΓΕΤ Ηρακλής. Οι ορκωτοί λογιστές που έκαναν έλεγχο στην τσιμεντοβιομηχανία, επιβεβαιώνουν ότι δεν έχει καταγραφεί οποιαδήποτε ύποπτη χρηματοδότηση. Ο κ. Γεωργιάδης επεσήμανε ότι το κονδύλι 3% αξιοποιήθηκε εντατικά κατά την περίοδο 1987 – 1988, οπότε τη διοίκηση ασκούσαν κομματικοί εγκάθετοι της «Αλλαγής». Εάν πράγματι είναι έτσι, οι «μίζες» δόθηκαν από την ΑΓΕΤ Ηρακλής όχι στο Ιταλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα, αλλά πιθανώς στο ΠΑΣΟΚ και τα παρακλάδια του. Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι επί «Αλλαγής» είχε συνδεθεί το κομματικό ταμείο με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα της οικονομίας.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ άνεση του ΠΑΣΟΚ, το οποίο στη διάρκεια του 1992 δαπάνησε 1.100 εκατομμύρια για τη ραδιοτηλεοπτική του διαφήμιση έναντι 350 εκατομμυρίων της Ν.Δ., ενισχύει την άποψη πως η «Αλλαγή» εξυπηρετήθηκε από το δημόσιο χρήμα. Ο κ. Σημίτης, μάλιστα, χρησιμοποίησε πρόσφατα σε δηλώσεις του στο ραδιοφωνικό σταθμό «Φλας», το παράδειγμα των μεγάλων διαφημιστικών δαπανών των κομμάτων για να επισημάνει τη διαπλοκή πολιτικών και επιχειρηματικών συμφερόντων. Αν κρίνουμε από τα συγκεκριμένα νούμερα, η κριτική ισχύει για το δικό του κόμμα, οι δαπάνες που οποίου κινούνται πολύ πάνω από την ετήσια κρατική επιχορήγηση που λαμβάνουν τα κόμματα.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ, το γεγονός και μόνο ότι η κυβέρνηση της Ν.Δ. αποφάσισε την ιδιωτικοποίηση της ΑΓΕΤ Ηρακλής, ενισχύει την άποψη ότι κινείται με βάση το δημόσιο συμφέρον. Εάν η σημερινή κυβέρνηση της Ν.Δ. είχε τη νοοτροπία και την πρακτική της «Αλλαγής», θα μπορούσε να λεηλατήσει το δημόσιο χρήμα, όπως ακριβώς έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την περίοδο 1987 – 1988 στην ΑΓΕΤ Ηρακλής, επιβάλλοντας ασφυκτικό κομματικό έλεγχο στην επιχείρηση και συνδέοντας τη διαχείρισή της με το κομματικό ταμείο.

Η Ν.Δ. κινήθηκε με βάση το εθνικό και όχι το κομματικό συμφέρον και ίσως αυτό δεν της συγχωρούν το ΠΑΣΟΚ και τα ύποπτα συμφέροντα που το στηρίζουν επενδύοντας στην επανάληψη της σοσιαλιστικής λεηλασίας της Ελλάδας.